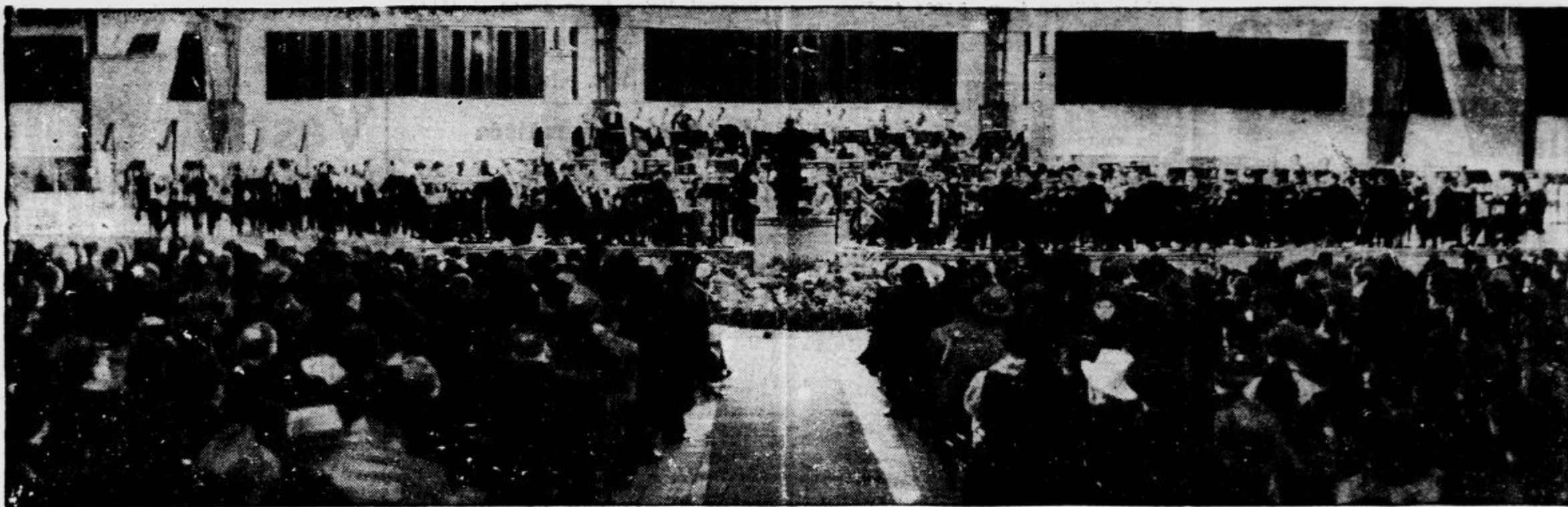

Rokopisi se ne vračajo

V zadnjih dnih so se pojavili v Palestini novci, nemiri. Soočiti sta blizu Haifa sredi petrolejskega skladišča eksplozirali dve bombi. Ubilih je bilo 5 ljudi. Skupina Arabcev je napadla v Haifi policijsko stražnico in vrgla vanjo težko bombo, ki je ubila tri policijske stražnike. Dva angliška policijska oficirja sta postala žrtev stisne eksplozije pri pregledovanju tovornega vlaka na haifski postaji. Iz Jeruzalema so odpelali v Haifo večji oddelek mandatne policije. Oblasti so uvedle preiskavo proti atentatorjem, za katerimi pa za sedaj še ni sledu.

Poročali smo o velikih uspehih nacionalnega glasbenega festivala v Beogradu. Na tisoče ljudi se je že ponovno zbralo v velikem paviljonu beogradskega velesejma. Naša slika je bila posneta ob prvem koncertu naših treh glavnih filharmonij, ki je uspel nad vse pričakovanje

Ljudje v omami

V narkozi ljudje govorijo, zmerjajo, pojejo in imajo gospodarske ter gospodinjinske skrbi

V vinu je resnica, pravijo, a prav tako bi lahko rekli: kdor govori v eterski omami, ne laže. To dejstvo je znano medicinski znanosti že dalj časa, kajti nešteto krat se je izkazalo, da so bile navedbe ljudi v narkozi resnične. To bo tudi vzrok, da se zločinci v preiskovalnem zaporu ali ječi branijo operacij z narkozo. Pri tem bi lahko izblebetali stvari, ki jih najraje obdržijo zase. Seveda pa je zdravnik dolžan, da molči o vseh izjavah, ki bi našle pacientu v omami.

Zdravnikom je pa dovoljeno, da smejo na splošno govoriti o tem, kaj povedo ljudje v narkozi. V newyorški državni bolnišnici so to stvar proučevali več let in so doznali, da je največja stvar, o kateri govori človek v eterski omami ljubezen. Zelo pogosto govorijo o ženski, kateri je daroval svoje srce, in marsikatero žensko izdajajo pod etersko maslo imena ljubljene, ki jih pri polni zavesti morda še niso nikoli omenili. Četudi zapojejo pacienti v narkozi tudi kakšno pesem, ki jo pa le malokdaj dopoljuje, kajti pacienti se v tem stanju oznašajo le za kakšno minuto, dokler popolnoma ne zaspijo. Večina zapojejo le prvo vrstico kakšnega šlagerja, tu pa tam

recitirajo tudi kakšno lirsko pesem in sploh so opazili, da postanejo v narkozi tudi naj bolj trezni ljudje romantiki.

Na drugem mestu snovi, ki jih »obdelava« loč ljudje v narkozi stoji poklicno življenje. Pacienti izda na pr. z nekoliko kratkimi stavki svoje poslovne skrbi, bodisi da graja svojo službeno, bodisi da ozmerja kakšnega za vistnega tovariša ali nečloveškega tekmeca. Stvari, ki si jih v poklicu drugače samo misli, in ki jih iz sto vzrokov hrani zase ostajajo v podzavesti in se v tem stanju, ko je disciplinirano mišljenje izključeno, sproste. Pacienti govorijo o svojih predstaviteljih, kar bi se nikoli ne upali. V splošnem ljudje govorijo pod etersko maslo grajanje in pridige, pacienti se prepričajo s svojimi nasprotniki na vse pretege, preden zaspijo.

Zenske govore zelo radi o svojih oblekah, a prav tako radi se spopadejo s svojimi rivalinami, ki jim mečejo vsakovrstne prijaznosti v obraz. Včasih pa se pojavijo tudi tako zanižani »gospodinjinski kompleksi« se pravi: pacientka se nenadno ustraši, da ji morda doma na ognjišču prikupevala ali da se morda »modi« da je pozabila zakleniti hišna vrata ali pa ugrizniti luč v sobi.

Morske pošasti v mreži

Lov na morske volke — Krokodil zmagovalac v borbi med pošastjo in človekom

Avstralska vlada je sklenila pogodbo z lovci na morske volke, da bi na obalah Novega Južnega Walesa iztrebili te nevarne pošasti. Stvar jo bo veljala skoraj 4 milijone dinarjev.

Najuspešnejši avstralski lovec na morske volke je danes Norman Caldwell. Neke je ob obali pri St. Kildi v bližini Melbourne ujel belega soma. Grozotni pogled na to roparsko ribo, ki jo je prvič dobil pred očmi, je nanj vplival tako, da je sklenil v bodoče loviti samo še morske volke.

Novega velikega pogona na morske volke se je udeležil tudi ta ribič. V prvem tednu je s svojimi tovariši ujel 50 somov, ki predstavljajo vrednost kakšnih 60.000 din. Lovišče je ta čas ob 65 km dolgi obali, ki so jo za čas pogona zaprli.

Somov danes ne love več s trnki, oziroma kavlji, temveč z vlačilnimi mrežami, ker je to uspešnejše. Največji lov, kar so jih kdaj imeli v Avstraliji, je uspel v božičnih dneh 1. 1932. ob obali pri Newcastleu. Navzlic nemirnemu morju, ki je bilo za to lov zelo neprimerno, je takrat zašlo 210 pošasti v mreže. Takrat se je pokazalo, da bi mogli sistematični pogoni vsaj za nekaj časa obale skoraj popolnoma osvoboditi morskih volkov.

Samo ob obalah Novega Južnega Walesa, kjer so sedaj priredili novi pogon, je v zadnjih petnajstih letih 30 oseb postalo plen požrešnih morskih roparjev. Vsako leto so somi uničili torev povprečno dva človeški življenji. Uspehi na pogonih so lovce opogumili, da so se začeli s somi spuščati v boj tudi na odprtem morju, ne samo ob obalah. Somi so žilavi borci, kadar so v nevarnosti, posebno pa samice v času, ko nosijo mladiče.

Norman Caldwell je v svoji karieri kot lovec na morske volke doživel že mnogo razburiljivega, posebno pa neke noči, ko se je spravil nanje s trnikom, boljše rečeno, s kavljem. Spustil je 15 do 20 m vrvi, čakal, da bi kašna žival prišla, in je pri tem zaspal. Nenadno ga je zbudilo močno gunganje čolna. Skušal je vrv počasi izvleči, toda po odporu je spoznal, da ima tokrat opravka z nenavadno močno živaljo. V takšnem primeru zmaga tisti, ki dalj časa zdrži. Volk dela obupne napore, da bi se rešil s kavlja, lovec pa mora potrpežljivo čakati, da žival pri tem nekoliko popusti, tako da mu je mogoče pritegniti nekaj vrvi. Boj traja potem toliko časa, dokler ni zverina dovolj blizu, da jo je mogoče ubiti iz čolna.

Tokrat je bil Caldwellov boj še posebno težak, kajti pošast ni hotela odnehati niti za las. Treba bi bilo torej dolgotrajnega napora, preden bi ga ribič spravil v primerno bližino. Upirati se je moral celo z vso silo, da ga ni žival sama potegnila za

seboj. Po dolgem času je mogel potem v temi razločiti, da gre za tri do štiri metre dolgo zverino.

Okoliščine so pa bile ugodne za morskega volka, kajti med tem je nastajala oseka in morje je odnašalo čoln od obale. Zver pa je splavala pod čoln in si je s tem sama uničila svobodo gibanja. Tako jo je mogel Caldwell potegniti še bliže. Som se je na videz vdal. Deset minut pozneje je bilo videti, da se bo začel boj znova, som je postal živahen.

Toda Caldwell je v svoje začudenje opazil, da hoče riba plavati na videz narobe, z repom spredaj in z glavo zadaj. To je za morskega volka popolnoma nemogoče in dožajati se je moralo torej nekaj nepravilnega. Čez nekoliko sekund je potem Caldwell spoznal, da je stvar vendarle pravilna: v somov rep se je bil zagrizel namreč ogromen krokodil in ta je skušal ribo zavleči proti obali. Caldwell s krokodilom ni hotel tekmovali in je raje prerezal vrv, da bi videl, kako se bo končal ta neverjetni boj med obema pošastima. Izkazalo se je, da je krokodil močnejši. Somu ni nič koristilo, da se je otepal z vsemi močmi. Krokodil ga je nezdružno zvlekel v plitkejšo vodo in tam je ogromno somovo telo v nekoliko minutah dobesedno izginilo v krokodilov gobec. Požri ga je krokodil, a pri tem so v še večji meri pomagali morski pajki, ki jih je v takšnih plitkih vodah našel in ki imajo tam ulogo, da pospravljajo razno mrhovino kakor na suhem kakšni stepni jastrebi.

Zaprti božji grob

Kakor poročajo iz Jeruzalema, so tam cerkev Božjega groba zaprli, češ da se utegne zrušiti. Sirokovnjaki izjavljajo, da je potres v lanskem oktobru zgradbo silno razmajal. Visoki komisar pa pravi, da bi bila nevarnost še večja, če bi se v zgradbi zbralo mnogo ljudi. Obenem je izjavil, da velikonočnih obredov v cerkvi ne bo popolnoma prepovedati, kriv pa bo vsakdo sam, če bo vse eno silil v cerkev in se bo zgodila kakšna nesreča. Cerkev bodo v najkrajšem času popravili.

Kakor vse kaže, so si palestinske mandatne oblasti zadevo s to nevarnostjo izmislile ali pa jo namenoma pretiravajo, da bi preprečile vsakoletno oskranjevanje cerkve Božjega groba o velikonočnem času, ko se fanatiki raznih krščanskih veroizpovedi v tej cerkvi spopadajo in prelivajo na svetih tleh človeško kri.

Vrtnice za 400 dni

V Tokiju imajo poseben cesarski zavod, ki se bavi samo z gojitvijo in proučevanjem cvetlic. Tu se lahko ponajša s stalnimi novimi pridobitvami. Najvažnejša pridobitev je nemara ta, da je tamkajšnjim gojiteljem uspelo zelo podaljšati dobo cvetenja. To so dosegli s posebno gnojilom in z obsevanjem. Kakor poročajo iz Tokija, je uspelo med drugim pripraviti vrtnice do tega, da cvetijo neprestano 400 dni. Stroški za ta eksperiment pa so znašali več nego 30.000 jenov.

Egiptska kraljica pričakuje otroka

V egiptski javnosti je zbudila veliko veselje vest, da pričakuje mlada kraljica Farida otroka. Upajo, da bo deček in mu bodo v tem primeru kot prestolonasledniku dali ime njegovega deda, pokojnega kralja Fuada.

Knjige v rdečem usnju, srebru in biserih

Dražba dragocenih starih knjig neznanega zbiratelja

V Londonu se bo vršila v bližnjih dneh javna dražba velikega števila knjig, za katere vlada med zbiratelji in knjigoljubi izredno zanimanje.

Te knjige predstavljajo tolikšno vrednost, da so se privedelji dražbe odločili za posebne ukrepe, ki naj bi te dragocenosti obvarovale vlomilcev in tatov. Deset izmed knjig, ki jih bodo prodali, so bile nekoč last kraljev, a tudi dela, ki so bila last nekronanih nosilcev slovitih imen, zbujaajo največje zanimanje. Med drugim bodo naprodaj knjige, ki so pripadale Pompadourki, Diani Poitierski, Mirabeauju, papežu Klementu VIII. in Klementu IX. Neka knjiga iz 1. 1608. ki je lepo ilustrirana, je pripadala 14-letnemu prestolonasledniku Henriku, sinu Jakoba I. V njej je za tri strani na roko pisanih Davidovih psalmov z obrobami slikami in vezavo iz rdečega usnja, ki je okrašena s srebrom in biseri. Marsikatero vezavo so mojstrovine knjigoveške umetnosti. 75 znanih mojstrov je sodelovalo pri teh vezavah, najlepše in najdragocenejše pa so izvr-

šili neznani mojstri. Monnier, znameniti francoski knjigovez iz 17. stoletja, je moral biti na svoje delo še posebej ponosen. Enega izmed vzorcev je narisal nič manj nego šestkrat. Gre pa tudi za delo, ki zbuja posebno pozornost celo v tej edinstveni zbirki. Tu je videti kitajske pokrajine z vložnimi figurami, pagodami, drevesi, cveticami, metulji in drugimi živalicami, ki zbujaajo vtis slike. Kdo je lastnik vseh teh dragocenosti, ni znano.

S pirenejske meje

V veliki španski tragediji se odigrava tu pa tam tudi kakšni majhni, človeško dojemljivejši prizori. Republikanski miličnik, ki se je rešil preko Pirenejev v Francijo, objema tu ves srečen svojega sinčka, ki je bil izginil med splošnim begom iz Španije.

Iz Berlina v Teheran v 31 urah

Nemčija ima sedaj direktno zračno zvezo ne samo z Iranom, temveč tudi z Iranom. Letalo Lufthanse bo obratovalo odlej redno na progi iz Berlina v Bagdad in do Teherana. Letalo prenaša pošto in potnike. Od Berlina do Teherana rabi 31 ur — to je toliko ur, kolikor je bilo treba ob začetku stoletja dni, da si mogel prepotovati to dolgo pot.

Beračica s tisočaki

V bližnji franciškanskega samostana v Turinu so našli mrtvo 75-letno beračico Petronilo Barlovo, ki jo je poznalo vse mesto. Pri pregledu je policija pod njeno obleko našla vrečico z vrednostnimi papirji in gotovino v znesku 25.000 lir. Navzlic temu bogastvu si videl staro ženo lahko vsak dan, kako je na trgih med odpadki stikala za ostanki zelenjave in sadja. Vsako opoldne je dobivala kosilo ob samostanskih vratih.

Čudna rubežen

Nenavadno rubežen so imeli te dni v nekem severnotočnem kraju. Tam je prišel eksekutor v neko stanovanje, da rubežen izvrši. Ker se je odrasla hči v neki sobi pravkar oblačila, ji je mati zavpila, naj se zaklene, dokler ne bo oblečena. Nato je eksekutor napravil kratek proces, vrata te sobe je enostavno zapečatil in je dejal, da se popoldne vrne. Toda popoldne ga ni bilo. Družina je nato naprosila orožnike, naj prisilijo eksekutorja, da bo prišel. Toda orožniki so dejali, da za takšne stvari nimajo več uradnih ur. Zapečateni hči je bila torej prisiljena, da se po vrvi spusti na cesto. Družina je morala noč prebiti pred spalnico, ker ni imela poguma, da bi pečat odstranila.

INSERIRAJTE V „JUTRO“!

Dunajski kardinal je prišel glasovat

V nekem dunajskem listu pripoveduje neki poročevalec naslednjo zanimivo podrobnost o ljudskem glasovanju na Dunaju:

Na svoji vožnji skozi slavnostno okrašeno mesto smo dospeli do Stubenbastele. Tu stoji že od 7. zjutraj dolga človeška kača in čaka nestrpno, da bi mogla oddati svoje listke. Okrog 8. dospel peš vitez gospod v preprostem črnem površniku in se uvrstil skromno za zadnjim možem v koloni. To je kardinal nadškof dr. Innitzer. Nenadno so

ga spoznali nekateri funkcionarji in ti ga sprejeli potem v njegov volilni lokal. Z dvignjeno desnico je stopil v prostor, formalnosti so kmalu opravljene, potem odda svoj glas. Strumen hitlerjevski mladeč mu prične po volitvi na prvi znak, ki naj spominja vsa koga na veliki dan. Kardinal se prijazno zahvali in zapusti potem z dvignjeno desnico ter pozdravom »Heil Hitler« volilni lokal.

Verstvo na svetovni razstavi

Slika nam kaže načrt za »tempel vere«, ki ga nameravajo zgraditi za newyorško svetovno razstavo. Tu bodo prikazali pomen in vpliv vere na razna področja ameriškega socialnega življenja.

A NEKDOTA

Sloviti žongler Rastelli je bil nekoč na obisku pri znamenitem berlinskem slikarju. Preden je odšel, ga je slikar povabil v svoj atelje, kjer mu je pokazal svojo najnovjšo sliko. Rastelli se je z roko dotaknil slike, slikar pa je prestrašeno zavpil: »Nikar se ne dotikajte, barva je še vlažna!«

»Nič ne de,« je odgovoril Rastelli; mirno, »nataknil sem si stare rokavice.«

VSAD DAN ENA

»Ali glavi škodi, če si barvamo lase?«
»Ne, ljudje z glavo si las sploh ne barva jo.«

(©Tidens Tegn)

Nova francoska vlada Eduarda Daladierja

Nova francoska vlada, ki jo je sestavil g. Edouard Daladier. — Od leve na desno so: Marc Rucart, narodno zdravje; Queille, za kmetijstvo; Bonnet, zunanje zadeve; Chautemps, podpredsednik in resor za koordinacijo dela v predsedništvu vlade, predsednik in minister narodne obrambe Daladier; Sarraut, notranje zadeve; Frossard, javna dela; Jean Zay, prosveta; Guillachambre, letalstvo. V drugi vrsti: Patenotre, propaganda in narodno gospodarstvo; Champinchi, vojna mornarica; Tullien, pošta in brzojav; za njim stoji Paul Renaud, minister pravde.

